

Müller Péter Sziámi

Isten helyetttest keres

Ülök a slózin, kezemben Tolsztoj
kétségbeesése. Ocsúdva olvasom
a Gyónást arról, miképp uralta el
még őt is teljesen a nagy létborzalom

Hogy rejtett rettenve kötelet, puskát
mint hagyta abba a boldog vadászatot
hogyan volt rémült, értelmét vesztett
parasztjaival míg versenyt kaszálgatott

Ereje csúcsán körötte dicsfény
hírneve páratlan családja nagyszerű...
ott áll Lev Tolsztoj életcsapdában
s nem jut a szívébe, nem jut egy csöpp derű

Van már úgy ötven, van még vagy harminc
egyszer csak rádöbben: létezni oktalan
stagnálni kínos, fejlődni semmi
s nem érzi többé, hogy bármivel dolga van

Azt érzi inkább, jót mulat rajta
valaki fentről, hogy nézi őt mégiscsak
értetlenségét, vak vergődését
és hallván hallja, hogy firtatja, mért is vak?

Fekete, fehér nappal és vak éj
hunyorogó egerek ma is kihunyt a Nap
az ember nem fél elég a sejtés:
a temetőkből mind teremzők nyugszanak

ÜRES TARTOMÁNY

2020. 05. 13.

KÖZÉPEN ÚR ÉS NYUGALOM
VAGY MÁΣ, AHHOZ HASONLATOS
KÖRÖTTE KÖRÚT MEGÁLLÓKKAL
MINTHA CSAK A 4-ES-6-OS

SZÜNTELEN, HANGTALAN OMLÓ BÁNYA
A SÓVÁRGÁS ÜRES TARTOMÁNYA

KÍVÜL KÜLTELKI ZAVAR
IMPULZUSOK ÉS GYILKOSOK
A LÉLEK EZ, ENYÉM, TIÉD:
LEGBELÜL CSEND, KIJEBB MOCSOK
A VÁGYAK UTÁNI VÁGYAKOZÁS
A VÉNEMBER MEG A KISKAMASZ
ÁLMATLAN ÁGYBAN FORGOLÓDNAK
RUGDOSSÁK EGYMÁST, ÚGY VAN AZ

SZÜNTELEN, HANGTALAN OMLÓ BÁNYA
A SÓVÁRGÁS ÜRES TARTOMÁNYA
FÉLELMETES VÁKUUM A VÁGYAK VÁGYA
A SÓVÁRGÓ SEMMI TARTOMÁNYA

LÉLEKVÁROSUNK LAKVA VAN
ÍGY ISMERSZIK MEG, ÍGY SE TÁN
POKOL, HA VÁGY ITATJA ÁT
DE VÁGYTALAN SE KÁNAÁN

SZÜNTELEN, HANGTALAN OMLÓ BÁNYA
A SÓVÁRGÁS ÜRES TARTOMÁNYA
FÉLELMETES VÁKUUM A VÁGYAK VÁGYA
A SÓVÁRGÓ SEMMI TARTOMÁNYA

ZAKLATOTT, HALÁLT RETTEGŐ
RUGÓZIK FOLYVÁST HASZTALAN
A NAGY MEGFEJTHETETLENEN
SOK DOLGA NINCS, HISZ ADVA VAN

(A) SZÜNTELEN, HANGTALAN OMLÓ BÁNYA
A SÓVÁRGÁS ÜRES TARTOMÁNYA
FÉLELMETES VÁKUUM A VÁGYAK VÁGYA
A SÓVÁRGÓ SEMMI TARTOMÁNYA

A lelkiismeretfurdalás

Petrusból hogy lesz Paulus?
Hogy tér meg mindenki időben?
Titoksikollyal hogy vegyül
kávéillat a szétvert temetőben?

Valahogy úgy, hogy visszarak
ellopott koszorút a sírra
a jégeső leple alatt
egy morzsás ajkú, síró rémalak

Sírrablóból sírgondozó,
sírásóból siratónémbor,
csontig ázott, elvert fejét
megkoronázva köszönvédeéssel

Se nő, se férfi, olvatag
lezöttyen, száját törli kábán
a sáros sírkövön marad
egy szobron bámul angyalszárnyakat

...Nem úgy, hogy attól többet ért
kevés, hogy sorsát felderítse
de szájjízében feldereng:
nem reggelizett egy halott itt se.